

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219467
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211219467.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi: P. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, O. N., o zaplatenie sumy 1.090,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13. septembra 2012, č. k. 6C/39/2012-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ohľadne zmluvného úroku vo výške 262,08 eur a v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 767,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z tejto sumy počnúc od 14.8.2010 až do zaplatenia, poplatok za výber z bankomatu vo výške 16,03 eur, sankčný úrok vo výške 4,70 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu 17,88 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď vo zvyšku návrh na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 262,08 eur, zmluvnej pokuty vo výške 22,33 eur zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb., § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 544 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vl. nar. č. 87/1995 Z.z., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že preskúmaním priložených dôkazov súd dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 22.7.2002, na základe ktorej navrhovateľ ako dodávateľ poskytol odporcovi ako spotrebiteľovi revolvingový úver do výšky úverového rámca 995,82 eur má povahu typovej zmluvy s poukazom na ust. § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V zmysle uvedeného ustanovenia sa pod typovou zmluvou podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Súd posúdil úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES zo dňa 22.7.2002 ako typovú zmluvu, ktorej obsah nemohol odporca vopred ovplyvniť. Mohol len zmluvu ako celok prijať, alebo odmietnuť. Z uvedeného dôvodu súd považoval za potrebné preskúmať, či zmluvné podmienky obsiahnuté v úverovej zmluve nie sú v rozpore s dobrými mravmi resp. či neobsahujú neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Navrhovateľ si vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu uplatnil zmluvný úrok vo výške 262,08 eur. Samotný inštitút úroku vzťahujúci sa k predmetnej úverovej zmluve však súd nemôže preskúmať, nakoľko v predložených listinných dôkazoch chýbajú základné údaje a informácie k výpočtu takéhoto úroku a to predovšetkým obdobie, za ktoré bol úrok vypočítaný, ako aj suma z ktorej navrhovateľ vychádzal pri výpočte úroku, percentuálna sadzba, ktorú použil resp. o aké zákonné

ustanovenie sa opiera, ktoré by ho oprávňovalo k takémuto nároku. Taktiež pri preskúvaní zmluvnej pokuty vo výške 22,33 eur súd dospel k názoru, že ide o nepreskúmateľné dojednanie, ktoré má za následok nevykonateľnosť takéhoto práva. Za dôvodný súd považoval len nárok navrhovateľa v časti na zaplatenie istiny 767,48 eur spolu s úrokom z omeškania a ostatné poplatky, ktoré si od odporcu uplatňuje vzhľadom na to, že odporca s uvedenými poplatkami pri podpise zmluvy prejavil súhlas a vyhlásil, že sadzobník poplatkov zobral na vedomie. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a to v zamietnutej časti zmluvného úroku vo výške 262,08 eur a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že zaviazá odporcu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 262,08 eur. Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa o nedôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 262,08 eur, nakoľko je toho názoru, že výška úrokov je uvedená v sadzobníku poplatkov, ktorý bol odporcovi doručený spolu s kartou a výška tohto úroku bola dohodnutá na 2,41 % mesačne a od 01.05.2003 sa znížila na 2,24 % mesačne. Úrok z úveru sa vypočíta z vyčerpanej nesplatennej čiastky, pričom pri výpočte sa zohľadňujú všetky čerpania a splátky v danom mesiaci, teda aktuálny stav úveru za konkrétny počet dní. Odporca bol oboznámený s metodickou príručkou a sadzobníkom poplatkov pri podpise napadnutej úverovej zmluvy, ktoré mu boli spolu so zmluvou aj odovzdané, čo potvrdil svojim podpisom. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie Hlavy VI., § 1, § 9, § 7, § 13 Všeobecných obchodných podmienok. Keďže úverové zmluvné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou predmetnej úverovej zmluvy odporca podpísaním danej revolvingovej zmluvy súhlasil aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednania zmluvného úroku a ostatných poplatkov presne špecifikovaných v sadzobníku poplatkov. Dojednania, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa sú platnými a rovnocennými dojednaniaми s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a ako také majú rovnakú právnu moc a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Navrhovateľ je presvedčený, že dojednania o zmluvnom úroku zakotvené v úverových zmluvných podmienkach a sadzobníku poplatkov, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou sú platné, zrozumiteľné, odporca mal neobmedzené množstvo času sa s nimi riadne oboznámiť a v ich zmysle je aj nárok navrhovateľa na uplatňovanie návrhu na vydanie platobného rozkazu v časti zmluvného úroku zo dňa 01.12.2011 opodstatnený.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej zamietajúcej časti ohľadne zmluvného úroku vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa vedeného pod sp. zn. 6C/39/2012 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 767,48 eur, zmluvného úroku vo výške 262,08 eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 16,03 eur, zmluvnú pokutu vo výške 22,33 eur, sankčného úroku vo výške 4,70 eur, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 17,88 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 767,48 eur od 14.08.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti ohľadne zmluvného úroku vo výške 262,08 eur a v závislom výroku o náhrade trov konania.

Odvolací súd po preskúvaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na zistenie skutkového stavu, avšak vo veci dostatočne neaplikoval správne právne predpisy a zákonné ustanovenia, v dôsledku

čoho dospel síce k správnym záverom o nedôvodnosti zmluvného úroku vo výške 262,08 eur, avšak na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právne posúdenie veci je činnosťou súdu spočívajúcou v podriadení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie k záverom o právach a povinnostiach účastníkov. Právne posúdenie je nesprávne v prípade, ak súd na správne zistený skutkový stav aplikoval inú právnu normu, než ktorú mal správne použiť alebo ak použil síce správnu právnu normu, ale nesprávne ju vyložil alebo pokiaľ zo zistených skutočností vyvodil nesprávne právne závery, alebo pokiaľ právnu normu aplikoval pri absencii zisteného skutkového stavu.

Súd prvého stupňa vecne správne zamietol návrh navrhovateľa v časti zmluvného úroku vo výške 262,08 eur, avšak odvolací súd dospel k tomuto záveru na základe iného právneho posúdenia ako súd prvého stupňa. Súd prvého stupňa odôvodnil zamietnutie návrhu v tejto časti z dôvodu, že samotný inštitút úroku vzťahujúci sa k predmetnej úverovej zmluve nemôže preskúmať, nakoľko v predložených listinných dôkazoch chýbajú základné údaje a informácie k výpočtu takéhoto úroku a to predovšetkým obdobie, za ktoré bol úrok vypočítaný, ako aj suma z ktorej navrhovateľ vychádzal pri výpočte úroku, percentuálna sadzba, ktorú použil resp. o aké zákonné ustanovenie sa opiera, ktoré by ho oprávňovalo k takémuto nároku.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa posudzoval platnosť predmetnej zmluvy o úvere podľa Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, avšak neposudzoval predmetný zmluvný vzťah v zmysle ustanovení zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade je zrejmé, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko bola uzavretá medzi navrhovateľom - veriteľom, ktorý vykonáva túto činnosť a to poskytovanie úverov v zmysle svojho predmetu podnikania a tento úver bol poskytnutý fyzickej osobe nepodnikateľovi, t.j. spotrebiteľovi a v danom prípade je tak potrebné aplikovať na predmetný zmluvný vzťah aj ustanovenia Občianskeho zákonníka a daný právny vzťah je potrebné posúdiť ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže súd prvého stupňa neposudzoval zmluvný vzťah účastníkov konania založený úverovou zmluvou zo dňa 22.7.2002 v zmysle cit. Zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd vyzval účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 213 ods. 2 O.s.p. k možnému použitiu na vec súdom prvého stupňa neaplikovaného ustanovenia § 4 ods. 5 zák.č. 258/2001 Z.z. vo vzťahu k posúdeniu účastníkmi dojednaného zmluvného úroku, ktorý tvorí predmet odvolacieho konania.

Navrhovateľ na základe tejto výzvy zaslal súdu písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že navrhovateľ si splnil zákonnú povinnosť a informoval odporcu o podstatných údajoch uvedených v § 3 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z. a to takým spôsobom, že pred aktiváciou úverovej karty zaslal odporcovi metodickú príručku spolu so Sadzobníkom poplatkov, kde boli uvedené všetky informačné údaje v zmysle zákona. Ďalej uviedol, že v úverových podmienkach odporca podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a s metodickou príručkou, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný ustanoveniami týchto dokumentov. K dojednaniam, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach uviedol, že

sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu moc a váhu, ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi čerpaný úver nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávky uplatnenej zamietnutou časťou návrhu a to zmluvného úroku vo výške 262,08 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 22.7.2002, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

V zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 22.7.2002, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 22.7.2002 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu a to s úverovým rámcom 30.000,- Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.200,- Sk. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch, pričom odporca podpisom potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zviazaný. Podľa Hlavy 6 § 9 úverovej zmluvy je klient povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov. V závere v Hlave 9 § 13 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a s metodickou príručkou, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný ustanoveniami týchto dokumentov. V zmysle Hlavy 1 § 2 úverových podmienok, úverové podmienky špecifikujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy. Ďalšie pravidlá postupu pre čerpanie úveru sú upravené v Príručke pre držiteľa (metodická príručka), ktorú klient prevzal a zaväzuje sa tieto pravidlá dodržiavať.

V prípade uzatvorenej úverovej zmluvy, bezpochyby ide o tzv. formulárovú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený žalobcom v postavení dodávateľa bez toho, aby žalovaný mal možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná zmluva svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na všeobecné obchodné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť obdobne napísané nečitateľným písmom bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporca pri podpísaní zmluvy i prevzal. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bola prehlásená Metodická príručka.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že navrhovateľ na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nemôže v zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v

čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 22.7.2002, od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, nakoľko tieto nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a taktiež nie sú uvedené v úverových podmienkach spoločnosti (tvoriace neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Výška týchto úrokov a poplatkov je v zmysle úverových podmienok špecifikovaná v Sadzobníku poplatkov, avšak tento dokument netvorí neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 5 cit. zákona a preto súd prvého stupňa správne tieto úroky v celkovej výške 262,08 eur navrhovateľovi nepriznal.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa rozsudkom v napadnutej zamietajúcej časti ohľadne zmluvného úroku vo výške 262,08 eur návrh navrhovateľa zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento správne rozhodol aj v závislom výroku o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a taktiež mu nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.